

HÉRERA

LA REVISTA DE LA ESCUELA DE IGUALDAD

nº1

Ajuntament de Burjassot

ESCUELA DE
IGUALDAD
ESPAI DONA

Pacto de Estado
contra la violencia de género

MINISTERIO
DE IGUALDAD

SECRETARÍA DE ESTADO
DE IGUALDAD
Y CONTRA LA VIOLENCIA DE GÉNERO
DELEGACIÓN DEL GOBIERNO
CONTRA LA VIOLENCIA DE GÉNERO

¿QUÉ ES ESPAI DONA Y LA ESCUELA DE IGUALDAD?

La Unidad de Igualdad-Espai Dona es el Servicio Municipal de Atención a las Mujeres de la concejalía de Igualdad y Feminismo del Ayuntamiento de Burjassot.

Información y asesoramiento personalizado a mujeres, promoción de la Igualdad entre mujeres y hombres, impulso del Plan de Igualdad, diseño de acciones y campañas, fomento de la prevención y el asociacionismo, detección y derivación de víctimas de violencia de género y machista son las principales líneas de actuación sobre las que trabaja el equipo técnico que forma la Unidad de Igualdad.

Fruto del trabajo y la experiencia de Espai Dona nace la Escuela de Igualdad, con el objetivo de sensibilizar y fomentar la igualdad entre hombres y mujeres y de realizar acciones formativas que lleguen al mayor número de la población. Las tres líneas principales de acción son: la promoción de la igualdad, la visibilización de la mujer en todos los ámbitos sociales y la prevención de la violencia de género.

La Escuela de Igualdad es una gran herramienta de formación a todos los niveles y para todas las edades, engloba tres grupos sociales: la ciudadanía en general, la población adolescente que comienza su etapa de desarrollo emocional y de relaciones de pareja y la plantilla laboral del Ayuntamiento de Burjassot. A estos tres sectores de la población va principalmente dirigida la Escuela de Igualdad de Espai Dona.

Surge así, como una de las acciones formativas de Espai Dona, Hémera, la revista de la Escuela de Igualdad.

Hémera es la resplandeciente diosa de la luz y del día en la mitología griega, una figura llena de poder que cada mañana emergía para traer luz al mundo. Sin embargo, no era mencionada en los mitos griegos ni solía ser protagonista, a pesar de que su papel principal era asegurar que el sol, tan necesario para vivir, brillara durante el día.

QUÈ HEM FET?

1. *Mujeres Españolas. Yo Dona*
- 2-3. *Eso no es amor*
4. *Carla Galeote, Júlia Salander y Sindy Takanashi*

1

2

3

Exposició: Mujeres Españolas. Yo Dona

L'Ajuntament de Burjassot va albergar, del 22 al 29 de febrer, l'exposició itinerant anomenada *Mujeres españolas. Yo Dona*.

La mostra fa una aproximació a les diferents identitats territorials, culturals, socials i professionals de les dones espanyoles, basant-se en vides reals i situacions concretes.

L'exposició és fruit de la col·laboració entre la revista *Yo Dona* i l'Institut de les Dones, a partir de reportatges publicats per la revista el 2010.

A través dels reportatges de periodistes i escriptores com Inma Chacón, Rosa Regás, Eugenia Rico, Carme Chaparro, María Dueñas, etc, es fa una aproximació sobre què pensen, què senten, els somnis i les aspiracions d'un grup de dones. No són dones model, sinó una mostra de la diversitat de dones.

Los institutos participaron en el monólogo «Eso no es amor»

En febrero, los centros de secundaria de Burjassot asistieron a la conferencia-monólogo *Eso no es amor*, de la divulgadora y activista Marina Marroquí, sobre los mitos del amor romántico y las violencias machistas narradas en primera persona.

El monólogo, de dos horas de duración, abordó en clave de humor la interiorización tóxica del amor romántico con el objetivo de provocar una reacción crítica por parte de la juventud. Para ello, Marina contó su propia historia de violencia de género: cómo cayó, la detectó, salió y la superó, aportando también herramientas para la detección precoz de las violencias machistas.

Marina es educadora social, especialista en Violencia de Género y autora de los libros *Eso no es Amor: 30 retos para trabajar la igualdad* y *Eso no es Sexo: otra Educación sexual es urgente*. Imparte talleres de prevención y detección precoz de violencia de género en adolescentes y ha formado a profesionales del ámbito policial, jurídico, sanitario y educativo.

Marina cree firmemente que la prevención, la formación y la sensibilización son el camino para erradicar la violencia de género y en la necesidad urgente de reparar el daño de las víctimas para que vuelvan a construirse tras el maltrato, desterrar el miedo y que vuelvan a ser felices y sobre todo libres.

Esta divulgadora ha sido reconocida como una de las 25 mujeres más importantes de la historia de la Comunidad Valenciana por parte de las Cortes Valencianas.

Les divulgadores i activistes feministes Carla Galeote, Júlia Salander i Sindy Takanashi, protagonistes de la programació

La vesprada del 3 de marzo va ser reivindicativa a Burjassot. Les activistes feministes Sindy Takanashi, Carla Galeote i Júlia Salander van participar en la programació que la regidoria d'Igualtat i Feminisme va preparar per commemorar el Dia Internacional de les Dones.

Takanashi, Galeote i Salander van posar en escena el show-pòdcast *Contra les violències masclistes a internet*, una xarrada debat en la qual van abordar «els tipus de violència a les quals estem contínuament sotmeses i com normalitzem els diferents tipus de control i manipulació que vivim a diari».

Sindy Takanashi és una influencer que ha dedicat part dels últims anys de la seua vida a formar-se en feminism per poder divulgar-lo a través dels seus pòdcasts. Per la seua banda, Carla Galeote és creadora de contingut, comunicadora i activista feminista, graduada en Dret per la Universitat de Lleida, Galeote és una de les veus joves del moviment feminista espanyol que amassa centenars de milers de seguidors en els seues xarxes socials. Finalment, Júlia Salander és politòloga, analista de dades i activista digital feminista, graduada en Ciències Polítiques a la Universitat de Barcelona, Salander es dedica a promoure el feminism a través de dades i d'una rigorosa ànalisi de la realitat.

4

Sindy Takanashi y Daniel Ribeiro, en la mesa redonda sobre educación sexual con perspectiva de género

El lunes 4 de marzo, el alumnado de los IES de Burjassot acudieron al Tívoli para asistir a la charla redonda, impartida por Sindy Takanashi, y Daniel Ribeiro: *Educación sexual con perspectiva de género*.

Ribeiro empezó a consumir pornografía en la adolescencia hasta que su consumo se volvió compulsivo. Daniel contó la historia de superación de su adicción con el objetivo de hacer reflexionar a la juventud presente.

El alumnado participó activamente a lo largo de la charla, creándose así un ambiente muy positivo en el que Ribeiro y Takanashi resolvieron las diferentes dudas planteadas.

Tanto Sindy como Dani mostraron la importancia de tener una educación sexual basada en el respeto a la otra persona para no caer en agresiones, adicciones, relaciones tóxicas o el abuso en el acceso a contenidos porno en la red.

Burjassot reivindica el 8M i el 25N

Com és habitual, Burjassot, municipi adherit a la Xarxa de Municipis Protegits contra la Violència de Gènere, participa en les dues dates commemoratives més importants del calendari en matèria d'igualtat entre homes i dones.

El 8 de març, Dia Internacional de les Dones, i el 25 de novembre, Dia internacional per a l'Eliminació de la Violència contra les Dones, eixim al carrer a reivindicar, mitjançant la lectura dels Manifestos i les manifestacions a València, la igualtat real entre dones i homes i l'erradicació de la violència que pateixen les dones arreu del món.

Ambdós manifestos són elaborats per l'agent d'igualtat de l'Ajuntament amb les persones que componen el Fòrum de Participació per la Igualtat de Gènere. La seu lectura és protagonitzada per diferents representants municipals juntament amb les integrants del Fòrum i la resta d'entitats que hi volen participar.

Per a traslladar-se a València, la Unitat d'Igualtat- Espai Dona, a través del Pacte d'Estat contra la Violència de Gè-

5

6

7

nera, facilita un servei d'autobús gratuït per a poder assistir a la manifestació.

Cal destacar que, a més, en el 2024, la Generalitat Valenciana ha acreditad a CEMEF S.L com a empresa igualitària. El Centre d'Ocupació, Estudis i Formació de l'Ajuntament de Burjassot ha obtingut el segell *Fent Empresa. Iguals en Oportunitats*, concedit per la Vicepresidència Segona i Conselleria de Serveis, Igualtat i Vivenda.

Burjassot, primer cibermunicipio de Cibermanagers para la Igualdad de España

Burjassot se convirtió en el primer Cibermunicipio para la Igualdad de España y acogió, en abril, el I Encuentro de Cibermanagers por la Igualdad junto a los institutos que quisieron adherirse al proyecto.

El programa Cibermanagers fomenta la convivencia positiva y la conducta igualitaria, así como la prevención de diferentes formas de ciberviolencia y está asistido por Pantallas Amigas para que, desde los centros educativos, se pueda implementar de forma autónoma.

El alumnado de 3º y 4º de ESO de Burjassot recibió formación para, posteriormente, instruir al alumnado de menor edad de sus institutos en competencias relacionadas con la convivencia positiva y respetuosa en sus centros.

Al encuentro asistieron los cinco centros de secundaria de Burjassot, así como una representación de institutos de Cádiz, Alicante y Madrid.

Projecció del documental «La voz de las mujeres»

El 13 de maig, amb motiu de la Setmana Mundial del Part Respectat i dins de les activitats de l'Escola d'Igualtat, la Casa de Cultura va acollir la proyección del documental *La voz de las mujeres*, dirigido por Claudia Reig, producido por Álex Badia i subvencionado per l'Institut de les Dones.

La Voz de las mujeres es un documental audiovisual que narra como se ha denunciado la existencia de violencia obstétrica, ahora, es también una mirada cap arrere, cap a l'enorme

5. Sindy Takanashi y Daniel Ribeiro

6. CEMEF 8M

7. Manifiesto Burjassot 8M

9-10. Cibermanagers para la Igualdad de España

8

9

generositat de les dones de tota Espanya que, al llarg de molts anys, han dedicat el seu temps i han posat el cor a millorar la qualitat de l'atenció al part.

L'activitat va arribar a Burjassot de mans de l'entitat *El Parto es nuestro*, grup local de València.

Burjassot visibiliza la historia de las mujeres sindicalistas

Del 7 al 10 de mayo, con motivo de la Fiesta del 1 de Mayo, el Ayuntamiento acogió la exposición *Sindicalismo y Mujer*, sobre el papel de las mujeres sindicalistas a lo largo de la historia. La exposición fue cedida por el sindicato UGT para visibilizar la presencia y la función de las mujeres en el mundo sindical.

Pilar Tarragón, presente el día de la inauguración explicó que «la mujer ha estado invisibilizada a lo largo de la historia y ha necesitado un motivo para estar en las fotos. Siempre ha estado, pero en un segundo plano. Por eso, desde UGT de la comarca reivindicamos a la mujer en el sindicalismo y en la historia en general, ya que ha tenido un papel importante y necesario».

Burjassot apostarà per la conciliació: 360 xiquetes i xiquets van gaudir de l'escola d'estiu «Conciliem amb l'esport»

Per tercer any consecutiu, la regidoria d'Igualtat va posar en marxa l'Escola d'Estiu multiesport Conciliem amb l'Esport, que va donar cobertura gratuita a les necessitats de

conciliació a famílies amb menors de 3 a 16 anys, durant les vacacions estivals.

Així, un total de 360 xiquetes i xiquets, distribuïts en cinc trams d'edat, van gaudir de l'Escola des de l'última setmana de juny i tot el mes de juliol, fins al 2 d'agost. A més, l'Escola, atesa la demanda de les famílies, va disposar de dotze places per a alumnat amb necessitats educatives especials.

Conciliem amb l'Esport té com a objectiu alliberar mares i pares treballadors de la càrrega que suposa compaginar les cures a menors i/o persones majors i la vida laboral.

Totes les activitats programades van tindre com a eixos transversals el foment de la igualtat d'oportunitats entre xiquetes i xiquets i el foment de l'esport mixt i de la pràctica de diferents activitats esportives, com a font d'hàbits saludables i socialització sana joc en equip i companyonia.

Conciliem amb l'Esport forma part del servei Burjassot Concilia. Servici Socioeducatiu Corresponsables, finançat pel Pla Corresponsables procedent del Ministeri d'Igualtat i l'Ajuntament de Burjassot, en el qual també està inclòs la Pequeteca d'Ausiàs March, la qual ajuda a conciliar en horari de vesprada i dies laborables que no hi ha col·legi.

Desaprendiendo la masculinidad: pornografía y violencia sexual por Agustín Zaragozá

Durante los meses de mayo y noviembre, ciudadanía, personal municipal y alumnado de los institutos asistieron a la charla *(Des)aprendiendo la masculinidad: pornografía y violencia sexual*, del profesor, agente de igualdad y filósofo Agustín Zaragozá. La actividad se enmarca dentro de la programación de la Escuela de Igualdad.

En las charlas, Agustín hizo una revisión de la construcción hegemónica de la masculinidad, habló de la prevención del consumo de la pornografía en la infancia y adolescencia y aportó herramientas para coeducar en el aula, todo ello con el objetivo de prevenir y erradicar la violencia sexual contra las mujeres.

Esta publicación incluye una entrevista con Agustín Zaragozá (Página 14).

10. L'escola d'estiu «Conciliem amb l'esport»
11-12. Exposición Sindicalismo y Mujer

11

12

Taller terapèutic Disfruta expresàndote

El Centre Social Ausiàs March va acollir, durant el curs 2023/24, el Taller terapètic dirigit per l'actriu i dramaturga Antonia Bueno, el qual va concloure el 26 de juny amb la posada en escena de l'obra *Tejedoras*.

Durant tot el curs i a través del joc dramàtic, el taller va oferir ferramentes d'apoderament, autoestima i autoconeixement a dones empadronades en el municipi que han trobat «un espai on riure, interpretar, gaudir i, fins i tot, transformar les seues debilitats en noves capacitats».

Las deportistas Almudena Cid y Dori Ruano en la película documental «Hijas de Cynisca»

El lunes 9 de septiembre, dentro de la programación de la Escuela de Igualdad, tuvo lugar la proyección de la película documental *Hijas de Cynisca (el deporte femenino habla por la igualdad)*, de Beatriz Carretero.

El visionado se completó con un coloquio en el que participaron la directora, la exgimnasta Almudena Cid y la exciclista Dori Ruano. Ambas explicaron las situaciones de desigualdad que han vivido en la práctica de sus respectivos deportes.

Hijas de Cynisca es una película documental sobre la desigualdad de género en el deporte. En ella se da voz a mujeres referentes, que han conseguido grandes logros en su carrera y que cuentan su historia. La película recoge cómo el deporte es uno de los ámbitos donde más se discrimina a la mujer desde la infancia y donde menos conscientes somos de ello.

La película profundiza en las diferentes maneras de discriminación en el deporte: falta de referentes en la infancia; vulneración de los derechos de las mujeres; diferencia de sueldos, recursos y premios; falta de visibilidad en los medios de comunicación; menor reconocimiento; dificultades para encontrar patrocinios; ausencia de mujeres en cuerpos técnicos y/o federaciones y excesiva atención sobre la apariencia física.

13-14. Kellys en acción
15. Presentación «Hijas de Cynisca»

13

14

Hijas de Cynisca son trece protagonistas que ponen de manifiesto esta desigualdad, proponen ideas para su erradicación, y reflexionan sobre cuánto se ha avanzado y cuánto queda aún por conseguir, en el convencimiento de que cualquier paso dado en la dirección correcta tendrá consecuencias positivas mucho más allá del mundo del deporte.

Obres Paraules i Dones

Com cada any, l'Associació Teatral Paraules i Dones de Burjassot va formar part de la programació municipal per a la commemoració del 8 de març i del 25 de novembre, dates claus en la lluita contra la desigualtat.

Amb motiu del 8M, Paraules i Dones va posar en escena l'obra *Kellys en acción*, escrita i dirigida per Inmaculada

Ibañez amb la música del compositor i músic de Burjassot, Manuel Morcillo. La funció pretenia visibilitzar a un col·lectiu de dones que, procedents de diferents nacionalitats i cansades de pertànyer a un sector invisible i precari, decideixen unir les seues forces i lluitar per la igualtat plena dels seus drets, tant laborals com socials, creant per fi una empresa que empodere a les empleades de la llar i dignifique el sector.

Paraules i Dones també va participar en les activitats rellitzades amb motiu del Centenari del poeta de Burjassot, Vicent Andrés Estellés, amb el seu particular homenatge titulat *Les muses en l'Estellés* que va omplir la Casa de la Cultura el passat 26 de setembre i que va comptar amb la participació d'Esther Bernat al piano i de la ballarina Silvia Martínez.

15

Flores de Loto

Con el nombre *Flores de Loto*, nació en 2023 un nuevo proyecto de la concejalía de Igualdad y Feminismo, que surgió de la inquietud de las propias mujeres que han sido y/o son usuarias de la Unidad de Igualdad-Espai Dona. El nombre hace referencia a la fortaleza y capacidad de resistencia que tiene la semilla de la flor de loto.

Las Flores de Loto de Burjassot trabajaron durante el año en varios talleres que les dieron la oportunidad de abrir las ventanas a la superación personal. Entre ellos está *Dones a cavall*, un taller de intervención psicológica, inserción social y empoderamiento realizado en la Yeguada Roig.

Las mujeres participaron en diferentes actividades con caballos con el objetivo de trabajar aspectos personales, sociales y emocionales. Lo hicieron con APETCC, entidad formada por un equipo multidisciplinar especializado en intervenciones terapéuticas asistidas con caballos. El programa constó de cinco sesiones semanales.

En julio, y enmarcado también en el proyecto Flores de Loto, un grupo de diez mujeres participaron en un Taller terapéutico de buceo que se desarrolló en cuatro sesiones: dos en piscina cubierta y dos en mar abierto, para superar el reto de completar un auténtico bautismo de buceo.

La selección de las mujeres participantes corrió a cargo del personal de Espai Dona y el taller fue impartido por profesionales de la Federación Valenciana de Buceo, cualificados en la enseñanza del buceo a personas con dificultades especiales.

Aliviar síntomas o etapas de estrés y ansiedad, superar creencias limitantes, potenciar la autoconfianza y celebrar los logros conseguidos son beneficios que puede reportar la iniciación y práctica del buceo en la que se sumergieron este grupo de mujeres valientes de Burjassot con ganas de superarse a sí mismas y de seguir adelante.

Volta a peu 2024

Cada año, amb motivo del 25N, la ciudadanía de Burjassot té una cita amb la lluita contra la violència de gènere a través

de l'esport i de l'exercici. Enguany, la cita va tindre lloc el diumenge 24 de novembre, quan multitud de veïns i veïnes van eixir a córrer o a caminar en la Volta a Peu contra la Violència de Gènere de Burjassot.

Eixe matí, els carrers de Burjassot es van omplir de ciutadanes i ciutadans de totes les edats que, corrent o caminant, solos o en companyia, van eixir a mostrar públicament la seua repulsa a la violència masclista.

La Plaça de l'Ajuntament és testimoni sempre que la seua ciutadania estiga unida en un problema social tan greu de violació dels drets humans.

Concurso de Narrativa Breve Isabel de Villena

En el plano de la literatura, el Ayuntamiento de Burjassot, a través de la concejalía de Igualdad y Feminismo, convoca anualmente el Concurso de Narrativa Breve con Perspectiva de Género Isabel de Villena. Se trata de un certamen para la promoción de la escritura con perspectiva de género que incluye tres categorías: infantil, juvenil y adulta. Las obras se pueden presentar en castellano y valenciano.

En el marco de la programación del 25N en Burjassot, se entregarán los premios a los ganadores y ganadoras de la XII edición de este certamen literario, totalmente consolidado en el municipio.

Premis Dona i Esport

Com a medida de promoció de l'esport femení, l'Ajuntament de Burjassot, a través de la regidoria d'Igualtat i Feminisme ha llançat, per tercer any consecutiu, els Premis Dona i Esport. Els guardons pretén reconèixer la trajectòria de les dones esportistes i de les entitats esportives de Burjassot que fomenten l'àmbit esportiu femení, destacant i visibilitzant a les dones.

Dins dels actes programats amb motiu del 25N, l'Ajuntament farà lliurament dels premis a les esportistes guanyadores d'esta edició.

No estás sola: el comercio de Burjassot se suma al 25N

En 2024, la campaña de Burjassot con motivo del Día Internacional contra la Violencia de Género mira hacia el comercio local. Con el nombre *No estás sola*, el Ayuntamiento de Burjassot, a través de la concejalía de Igualdad y Feminismo y junto con CEMEF pone en marcha esta campaña de sensibilización con la voluntad de convertir a los comercios y establecimientos de Burjassot que se adhieran en espacios públicamente comprometidos con la lucha contra la violencia machista y, a la vez, en espacios que ofrezcan sensación de seguridad, ayuda o asesoramiento a las mujeres.

La campaña cuenta con un distintivo adhesivo que se colocará en el interior de los establecimientos adheridos, que incluye un código QR con acceso a una guía violeta con respuestas a situaciones de violencia de género y a los datos de contacto de los equipos oficiales de atención a la violencia.

Además, los propietarios y propietarias de los establecimientos recibirán formación específica de manera que también dispongan de información y herramientas para poder asesorar a las mujeres que puedan detectar como posibles víctimas de violencia, en el entorno de su negocio.

El objetivo transversal de la campaña *No estás sola* es hacer ver a las mujeres víctimas de violencia de género que la sociedad, desde muy diferentes planos, como es el caso ahora del comercio, está a su lado y de su lado y que pueden encontrar respaldo, ayuda o asesoramiento, también desde un entorno tan presente en la vida cotidiana como es el horno, el mercado, la pescadería, una tienda de ropa o una cafetería.

Fòrum de Participació per la Igualtat de Gènere

Si t'interessa formar part del Fòrum de Participació per la Igualtat de Gènere, aportar idees o treballar per la igualtat entre homes i dones, pots acostar-te per la Unitat d'Igualtat-Espai Dona, situada a la Casa de Cultura (carrer Mariana Pineda 93- 95), telefonar al 96 390 67 18 o enviar un correu electrònic a espaidonaburjassot@burjassot.es.

16. Agendas Escolares

17. Flores de Loto

16

16

COMBATIR EL MACHISMO CON DATOS

1.244 mujeres víctimas mortales por violencia de género en España a manos de sus parejas o exparejas desde 2003 (año en el que se empezó a tener registro) hasta 2023.

58 mujeres víctimas mortales por violencia de género en España a manos de sus parejas o exparejas en 2023. El **58,6%** de las víctimas mortales tenían edades comprendidas entre los 31 y los 50 años.

1.245.194 llamadas al servicio 016 desde la puesta en marcha del Servicio de Información y Asesoramiento Jurídico en Materia de Violencia contra las mujeres por razón de género, en septiembre de 2007, hasta el 31 de diciembre de 2023.

Se han confirmado **50** casos de menores de edad asesinados/as por violencia de género, entre el 1 de enero de 2013, primer año del que se dispone de información, hasta el 31 de diciembre de 2023.

Ha habido **57** huérfanos y huérfanas menores de 18 años por violencia de género en 2023.

432 es el número de huérfanos y huérfanas menores de 18 años víctimas de violencia de género desde 2013, primer año del que se dispone de información, hasta el 31 de diciembre de 2023.

142.019 ha sido del número de altas en el Servicio Telefónico de Atención y Protección para Víctimas de Violencia de Género (ATENPRO) desde 2005 y hasta el 31 de diciembre de 2023.

Durante el mes de diciembre de 2023, la tasa más alta de usuarias activas por millón de mujeres de 15 y más años por comunidades autónomas la registró la Comunitat Valenciana (1.573,3), Seguida por el principado de Asturias (1.374,7). Por provincias, la tasa más alta de usuarias activas por millón de mujeres de 15 y más años la registra Alicante/Alacant (1.675,9), Seguida de Castellón/Castelló (1.575,0).

A 31 de diciembre de 2023, **4.548** era el número de dispositivos activos. Este dato experimentó un aumento del 48,8% respecto a diciembre de 2022.

83.341 era el número total de casos activos a 31 de diciembre de 2023, lo que supuso un aumento del 1,2% con respecto a noviembre de 2023 (82.363) y un incremento del 10,9% con respecto a diciembre de 2022 (75.140).

El número de mujeres con protección policial (casos activos con nivel de riesgo apreciado) a 31 de diciembre de 2023 fue de **51.099**, lo que supuso un aumento del 1,5% con respecto a noviembre de 2023 (50.344) Y un incremento del 17,0% con respecto a diciembre de 2022 (43.670).

El mayor porcentaje de casos activos se encuentra entre las mujeres con edades comprendidas entre los 31 y 45 años de edad.

Sólo el **0,01%** eran denuncias falsas del total de las denuncias violencia machista presentadas durante el 2022.

En cualquier tipo de delitos existen denuncias falsas. Según los datos del cuerpo nacional de policía, en 2023, el **70%** de las denuncias por robo con violencia son falsas.

3 DE CADA 4 asesinatos machistas ocurrieron en días festivos o fines de semana.

Sólo el **19%** de las violaciones son cometidas por desconocidos, según los datos de la macroencuesta de Violencia contra la Mujer de 2019 en España.

En Inglaterra, en el año 2022, según los datos publicados por el National Centre for Domestic Violence en Reino Unido, las agresiones machistas aumentaron un 26% cuando jugaba la selección inglesa de fútbol y llegaban a un 36% cuando el equipo perdía.

ENTREVISTA A AGUSTÍN ZARAGOZÁ. AGENT D'IGUALTAT, ESRIPTOR I FILÒSOF

Eres docent i agent d'Igualtat i a més imparteixes diferents tallers, com compagines tota aquesta activitat?

Gràcies a una agenda que em permet estar amb el meu alumnat i una temporada impartint tallers o conferències. Sol·licite un permís a la Conselleria d'Educació i així puc deixar temporalment la meua aula diària. Sempre fa una mica de pena deixar als teus xics i xiques, però crec fermament en la meua vocació pedagògica i no puc reduir el meu missatge a uns pocs grups del meu centre educatiu. A més, dit siga de pas, el meu alumnat sol disgustar-se i volen que em quede tot el curs amb ells i elles. Normalment, compartisc els motius de la meua absència perquè entenguen els projectes que porte entre mans fora del meu institut. Per sort, soLEN comprendre-ho. Soc conscient que no podré transformar jo només el món. Amb tot, necessite que la joventut entenga el discurs feministà per a construir un món feministà i lliure de violències contra les dones. La mestra Celia Amorós ens demana «conceptualitzar bé per a pensar millor», però, com fer-ho si no és a través de la pedagogia?

Has estat a Burjassot impartint tallers a la població en general, a l'alumnat dels IES i a la plantilla de l'Ajuntament, quins temes has abordat?

Entre l'alumnat, dues qüestions fonamentals: la masculinitat hegemònica, el procés d'aprenentatge de «ser home», que és la pedra angular de la violència patriarcal. Interpel·le als xics, als homes, perquè comprenguen una cosa «incomprendible»: els homes vivim sota la pressió d'una masculinitat asfixiant, que ens limita com a persones, però, abans de res, executa violència contra les dones. La pornografia, la prostitució i la violència sexual són una expressió d'eixa masculinitat que opremeix, cosifica i sexualitza a les dones. Hem normalitzat que les dones són, com deia Simone de Beauvoir, «el segon sexe». Els homes ens sentim feliços en la condició de «primer sexe». Però, a més de l'alt cost que paguen les dones, com, per

exemple, les víctimes de violència de gènere (sempre dones, per cert), també nosaltres paguem cara eixa masculinitat: ens suïcidem més, morim més en la carretera per accidents temeraris, ens relacionem entre nosaltres amb violència, patim una enorme mutilació emocional... Tot això és el que explique sempre als joves. I la segona qüestió té relació amb aquesta: la pornografia. La major part del consum de violència sexual (això és la pornografia i no una altra cosa) és per part de xics i homes, hem «erotitzat» la dominació, el fet de disposar de les dones que vulguem a un sol clic... El problema és que la pornografia genera addicció en el nostre cervell, com les drogues, i després normalitza la violència sexual contra les dones. Per què no trobem grups com La Manada de dones? Per què a penes hi ha dones pederastes? Això no ho dic jo, ho mostren les estadístiques, les dades, perquè vegen la realitat patriarcal en la qual vivim. Davant eixa realitat, els plantege als xics: i tu, què penses fer?

En el cas de les persones de la plantilla de l'ajuntament busque que comprenguen la importància de construir un món igualitari, unes institucions igualitàries, perquè, en el camí feministà, necessitem la implicació de qualsevol persona. I més encara els qui treballen amb persones, especialment dones. Sol ocórrer que molta gent professional no té eixa mirada crítica que és el feminismisme, doncs, com recorda la filòsofa Ana de Miguel, hi ha una falsa esperança de la igualtat. I els recorde sempre que, enfront de la igualtat formal, que és fonamental, a la societat li travessa una desigualtat real. Si no entenem això reproduïm de manera inconscient la desigualtat entre homes i dones.

Com s'aborda l'educació en igualtat?

El més important és definir bé els conceptes, els problemes, les idees, perquè totes les persones puguen entendre que l'educació en igualtat no és una qüestió de segon ordre o una mania particular d'un grup de feministes. Eixa educació en igualtat permet construir un món just, humà, feministà i pacífic. Quan s'imparteix una formació de salut, de ciència

o de tecnologia, o fins i tot d'intel·ligència artificial, ningú qüestiona quasi res. En canvi, quan eduquem en igualtat sembla que estem comptant galimaties. Em preocupa molt això perquè l'educació en igualtat és el pilar fonamental per a construir una societat verdaderament democràtica. Quan no n'hi ha, tenim escenaris com les pobres dones afganeses, que, com sabem, no poden ni riure al carrer. M'inquieta eixe menyspreu cap a l'educació en igualtat perquè em sembla una de les qüestions més urgents i radicals pendents en la societat actual. Com a professor, a penes impartisc continguts que no tinguen relació amb la igualtat perquè necessite que eixe missatge cale entre la joventut. Crec que hauria de ser una mica més extensible entre el professorat, de vegades més preocupat en les notes, els exàmens o els resultats acadèmics.

7 de cada 10 adolescents valencians consumeixen pornografia de manera recurrent, la majoria des del seu mòbil, quina opinió tens sobre aquest tema?

És totalment cert perquè pregunte directament a eixos joves i així ho confirmen. Bé, per desgràcia, hem de dir joves i xiquets. Impartisc tallers de prevenció del consum de la pornografia en 5é i 6é de Primària. De manera molt excepcional també en 4t de Primària. I en l'ESO la pornografia o la violència sexual que es normalitza en videojocs com el GTA forma part de la quotidianitat dels xics. Insistisc de nou que el consum de pornografia és cosa dels xics, moltíssim menys de les xiques. Em preocupa perquè la pornografia ha segregat l'educació afectiva-sexual dels nostres joves, si bé, per a ser justos, mai n'hi va haver a Espanya. La pornografia és una escola de desigualtat humana. Si no entenem això difícilment ens deslliurarem dels alts índexs de violència sexual, que, segons fiscalia i les últimes dades del Ministeri d'Igualtat o de Save the Children, augmenta vertiginosament davant una societat poc preocupada per la qüestió. A mi, personalment, em deixa molt mal cos. Per això soc abolicionista del gènere, de la pornografia, de la prostitució i dels ventres de lloguer.

Creus que existeixen homes que els costa acceptar que hi haja dones en superioritat intel·lectual, laboral, salarial o d'un altre tipus?

Podria dir tots, encara que afirmaré que la immensa majoria. La idea que la dona és inferior forma part de la construcció de la identitat masculina. Cap home pagaria per sexe a una dona si no la considerara inferior. I si pagues, per cert, abuses, exerceixes violència contra la dona. També a l'aula veig xics molt enfadats quan les xiques trauen millors notes o juguen a futbol, perquè, en molts centres educatius, es reproduïxen formes de desigualtat que legitimen el «poder» dels xics sobre les xiques. Els homes no hem après a mirar com a iguals a les dones. Eixa mirada mai eixirà espontània. Requereix un treball personal i col·lectiu. Per això deia abans que l'educació en igualtat és molt important. Quan alguns xics joves exclamen que «les dones ja voten» són còmplices del patriarcat, perquè, venen a dir-nos, que, si ja exerceixen el dret al vot, què més volen? Perquè mira, les xiques volen eixir tranquil·les i soles a la nit, volen trencar el sostre de cristall, el sòl enganxós, que es donen a conéixer referents femenins ocultats per la història, que els seus nous o marits, si són heterosexuals, assumisquen la seua part de treball en l'àmbit domèstic, igualtat salarial, acabar amb la feminització de la pobresa o la misògnia judicial... I si et dic el que volen les pobres dones afganeses, o les explotades pels ventres de lloguer, o per la pornografia o la prostitució, necessitaríem hores i hores de conversa...

Com encaixa tot aquest treball a les aules i en diferents àmbits socials amb el creixent negacionisme de la violència de gènere?

Em trenca el cor el negacionisme de la violència de gènere. He treballat amb víctimes en risc d'exclusió social, he conegut històries dramàtiques, a l'aula tinc fills/es víctimes de violència de gènere, vaig entrevistar en una ocasió a Fran Orantes, fill d'Ana Orantes, cremada viva pel seu exmarit maltractador... Encaixa molt malament perquè em costa

horrons combatre faules, discursos de la ultradreta que calen entre la joventut, missatges ximples en les xarxes socials que no se sostenen, però que la joventut acull per una enorme ignorància en qüestions relacionades amb la violència de gènere. Saps qui sòl preguntar a eixos negacionistes? On estan eixos homes cremats, torturats, violats o assassinats per les seues dones? I parlem de xifres, de dades contrastades, de biografies humanes, de dones i víctimes amb noms i cognoms... Posem rostre a la realitat de la violència de gènere per a desarticular eixe discurs negacionista que tant de mal ens fa a la societat i als qui busquem un món lliure de violències contra les dones. I en això, els homes, tenim molt a dir. Sembla que la qüestió de la violència de gènere és un problema de dones. No! És un problema dels homes que pateixen diàriament les dones.

Amb quina feministà històrica et prendries un café? I de les quals encara estan entre nosaltres?

M'hauria agradat conéixer a Aleksandra Kolontái, per exemple. Però crec que prendria café amb qualsevol feministà perquè sempre aprens llegint-les o escoltant-les. I no sols les coneudes, doncs, per desgràcia, moltes dones apassionants i lluitadores van morir sense el reconeixement històric merescut. De les quals estan entre nosaltres, em sent afortunat perquè he pres café i pastes amb moltes d'elles, començant per la meua mestra i camarada Lidia Falcón, Ana de Miguel, Amelia Tiganus, Cristina Fallarás, Amelia Valcárcel, Cristina Almeida, Teresa Meana i tantes altres. M'encantaria prendre un altre café amb la meua amiga Rosa Regàs, morta el passat mes de juliol del 2024, a qui trobe a faltar diàriament i a qui no puc deixar de recordar. Se'm fa molt costós comprendre la seua absència, em costa acceptar-la i pensar que no conversarem novament. Per això és important prendre cafés amb la gent volguda i més si, com és el cas d'aquestes dones, t'engrandeixen com a ésser humà per la seua grandesa intel·lectual, moral i de lluita.

Quants anys treballas en la Unitat d'Igualtat (Espai Dona) de l'Ajuntament de Burjassot?

Em vaig incorporar el maig de 2017 després de la decisió de l'Ajuntament de Burjassot de formar part de la Xarxa d'Agents d'igualtat de la Comunitat Valenciana.

Quin treball es fa des d'Espai Dona?

Espai Dona ofereix un servei integral a les dones de Burjassot. Existeixen dues àrees de treball principals:

- Atenció individualitzada i personalitzada a les dones que inclou informació, assessorament i orientació en qualsevol qüestió relacionada amb la igualtat de gènere i oportunitats entre homes i dones.
- El treball de promoció de la igualtat en el municipi a través del qual es realitzen totes les polítiques d'igualtat municipals.

Explica'ns: Quin és el teu bagatge professional en l'àmbit de la violència de gènere?

Porto 26 anys com a Agent d'Igualtat formant part de la primera promoció d'Agents d'Igualtat de la Comunitat Valenciana, des de llavors he treballat per a diverses administracions locals i autonòmiques, atenent, entre altres problemàtiques, a dones víctimes de violència de gènere (VG). Ha sigut des de la meua incorporació a Espai Dona quan la VG s'ha convertit en la principal demanda atesa, tant en l'àmbit individual com en gestió de projectes dirigits específicament a elles. En els últims quatre anys, també m'he dedicat a la formació de professionals de l'administració local en l'atenció i intervenció amb dones víctimes de VG, així com en empreses del sector privat en protocols i atenció a dones víctimes de tota classe de violències i intervenció en casos d'assetjament.

Sobre la base de la teua experiència, consideres que encara existeix un solatge cultural que justifica la violència de gènere?

ENTREVISTA A OFELIA ALBERO. AGENT D'IGUALTAT DE L'AJUNTAMENT DE BURJASSOT

re?, o creus que la gent està prenen consciència progressivament d'aquesta problemàtica social?

Efectivament, encara vivim en una societat patriarcal on impera una cultura masclista arrelada durant segle i això afecta també la justificació o minoració de la importància del problema de la violència cap a les dones. Quan es normalitza la figura de les dones com a objectes de desig, se'ns educa per a tindre comportaments de submissió, per a ser perfectes mares, espouses i treballadores i, en definitiva, per a adoptar un rol en la societat que ens atorga un menor valor que els homes i una dependència emocional o econòmica, tot això crea un caldo de cultiu perfecte perquè es donen tota mena de discriminacions, entre elles la VG. Això no és impediment per a valorar l'important avanç que, com a societat, anem aconseguint en matèria d'igualtat d'oportunitats i prevenció de la violència cap a les dones, però no podem perdre de vista a la nostra població més jove en la qual s'està percebent una involució en aquest sentit i sobre la qual s'està incident des d'Espai Dona amb especial èmfasi a través de diverses activitats en els instituts, tallers, teatres, visites d'influenciadores feministes, premis, agendes escolars, etc.

Consideres que és important que la formació arribe a àmbits com a serveis socials, policia local, o altres àmbits en els quals existeix relació amb dones?

La formació és imprescindible per a entendre una problemàtica tan greu i alhora tan difícil de detectar i explicar. Hem de tindre en compte que qualsevol professional que atén dones pot trobar-se amb una víctima de VG des d'una policia a una recepcionista d'un recurs públic, per això des de la Unitat d'Igualtat es fomenta any a any la formació coordinada amb els principals professionals que treballen directament amb les dones afectades per aquesta mena de violència. De fet, enguany farem quatre cursos especialitzats en violència de gènere per a les principals àrees de Serveis Socials amb les quals ens coordinem.

Per què creus que és tan important la visibilització i sensibilització en matèria de violència de gènere?

La VG encara és una gran desconeguda, la major part de persones coneix a algú que l'ha patida el que ens dona una idea de la magnitud del problema i té una idea general del que pot ser, però encara ens trobem amb molta gent que no la identifica, no l'entén o la justifica descarregant la responsabilitat del que passa sobre la dona. No hem d'oblidar que parlem d'una de les majors vulneracions dels drets humans i que hem de sensibilitzar a la societat perquè s'impliquen en la seu erradicació i es responsabilitzen en la necessitat d'un canvi on, com a éssers humans, no es consenta que es continuen donant en el nostre municipi.

Violència de gènere, domèstica, masclista, familiar... quins matisos introduceix cadascuna d'elles i quina és la diferència?

La VG inclou la violència que s'exerceix pels homes sobre les dones pel només fet de ser-ho i que causa un sofriment físic, sexual o psicològic. Segons la nostra legislació ha d'existir una relació conjugal o d'afectivitat entre tots dos.

Si volem referir-nos a una violència on no existísca aquesta relació d'afectivitat, hem de parlar de violència contra la dona o masclista tal com ho estableix Nacions Unides. En tots dos casos la víctima sempre és la dona i l'agressor un home. Per exemple, un company de treball que ens assetja o un home desconegut que ens agredeix sexualment en tornar a casa.

El terme de violència domèstica engloba a qualsevol classe de violència física, sexual o psicològica que es produeixen en la llar i que provoca un membre de la família contra un altre. No necessàriament la víctima és la dona, pot ser d'una filla al seu iaio, un pare sobre un fill, un fill sobre la seua mare...

La violència familiar o intrafamiliar és un concepte que no utilitzem en el nostre treball, ja que inclou qualsevol violència que es produïsca entre els membres de la unitat

familiar, desvirtuant les raons, dinàmiques i causes específiques que només es donen en la violència de gènere.

Des d'Espai Dona ens centrem principalment en les violències cap a les dones majors d'edat, derivant la resta de violències a les nostres companyes de serveis socials especialitzades en menors i família.

Quin nombre d'atencions es realitzen en el servei d'atenció a la dona a l'any?

En el meu cas porte realitzades 245 atencions, la psicòloga 568 i l'advocada 146. Per tant, en total parlaríem de 959 atencions des de principis d'any (fins a primers d'octubre), superant àmpliament el miler en acabar 2024.

Què és exactament la violència vicària?

És una forma de violència de gènere a través de la qual els fills i filles comunes són utilitzats com a instrument perquè l'agressor provoque el major dels sofriments possible a la dona, a la qual no pot danyar directament. En resum, són els fills els que pateixen el mal, però la finalitat última és provocar un mal emocional insofrible per a la dona.

Tenim la creença errònia que aquesta violència només es produceix quan existeix un assassinat dels menors, però existeix una violència més subtil i habitual que també provoca un greu mal psicològic i emocional a la dona i que atenem constantment: amenaces d'emportar-se'ls a un altre país o llevar-li la custòdia, parlar malament de la mare creant rebuig cap a ella, no atendre les seues necessitats mèdiques bàsiques, impedir la comunicació de la mare quan estan amb el pare, demorar deliberadament i continuadament la devolució dels fills en el temps i forma estipulat, etc.

Quines seqüeles psicològiques deixa la violència de gènere?

Són moltes i molt variades segons el perfil de cada dona, però per destacar les que veiem més comunament entre les nostres usuàries solen ser de caràcter emocional i afectiu:

depressió, ansietat, sentiments de culpa, falta d'autoestima i aïllament social.

Finalment, quin missatge envies a la població de Burjassot?

Que la violència de gènere no és un problema privat en el qual no hem de participar, és un problema de primer ordre que ens incumbeix a tota la societat i que podem fer molt més del que imaginem. Una simple telefonada a la policia o derivació a la Unitat d'Igualtat 'Espanya Dona' pot canviar-los i salvar-los la vida. Cal pensar que la VG no entén de races, cultures ni classes socials, en qualsevol moment pot afectar el nostre entorn més pròxim.

Ahir mateix atenent una dona que es va posar a plorar sobtadament em va dir: 'no et preocunes, estic plorant emocionada per saber que per fi he arribat al lloc adequat'. Eixa ha de ser l'essència, que com a societat sapiem comprendre i dirigir-les a les professionals que les puguen ajudar, tant en casos d'emergència a través dels cossos de seguretat de l'Estat especialitzats com per a la seu atenció i informació des d'Espanya Dona.

Hem de ser conscients que la societat de Burjassot forma part d'Espanya Dona i que la seu implicació i col·laboració és fonamental per a minorar i evitar aquesta xacra.

ENTREVISTA A BEATRIZ CARRETERO. PRODUCTORA I DIRECTORA DE CINE

En septiembre, estuviste en Burjassot con motivo de la proyección de Hijas de Cynisca, ¿Cuál fue tu principal motivación a la hora de embarcarte en este proyecto?

Hijas De Cynisca es una película que surge por muchos motivos. Por mi necesidad de contar una historia protagonizada por mujeres valientes, libres, luchadoras, referentes, ejemplos a seguir, que encuentran en el documental un lugar donde expresarse, una ventana desde la puedan gritar las desigualdades que han encontrado durante su carrera.

Llevamos 120 años de cine con películas hechas, protagonizadas y contadas por hombres desde el punto de vista masculino. Va siendo hora de que nuestras pelis estén protagonizadas por mujeres fuertes, independientes, con historias que contar y dejar atrás a la novia de, la hija de, o la mujer a la que hay que salvar o «poner el zapato de cristal», como dice una de las protagonistas en el documental.

Son sus historias las que queremos escuchar. Historias que sorprenden, indignan, sensibilizan, emocionan y llegan a personas de todo tipo de ámbitos, profesiones, edades y gustos.

Hijas De Cynisca es una herramienta para remover conciencias y poder construir un mundo mejor. De hacer visible lo invisible.

Esa necesidad se unió a las ganas de hacer un proyecto relacionado con la lucha por la igualdad, puesto que soy una acérroma defensora de los derechos de la mujer, feminista desde que tengo uso de razón.

Por otra parte, soy muy aficionada al deporte, sobre todo si es realizado por mujeres. En el año 2012 al regresar de los JJOO de Londres y ver la falta de repercusión en los medios que habían tenido las deportistas españolas mi indignación fue enorme y me planteé la posibilidad de hacer un documental sobre ello, pero fue durante los juegos de Río donde surgió mi necesidad de retomar aquella idea y hacer esta película.

¿Qué apoyos has obtenido para su rodaje y distribución? ¿Has tenido respaldo institucional?

Tuve muy pocos apoyos económicos para realizar la película. Hay un momento donde Bea Fernández, una de las protagonistas dice: «Recuerdo perfectamente mi primer patrocinio porque nunca he tenido ninguno». Algo así me ocurrió a mí, a los organismos y empresas les parecía un proyecto bonito y necesario, pero ninguno quería apostar por un documental independiente, protagonizado entero por mujeres y donde había una gran crítica y denuncia a todas estas situaciones de discriminación.

Incluso varias empresas respondieron que si no metía hombres en el documental no podían patrocinarlo.

Así que decidí ser fiel a mis principios y a lo que quería contar y me financié yo misma la película como productora, hipotecándome para unos cuantos año pero con el apoyo constante de mi familia, mi pareja, amistades y la ayuda de los mecenas del crowdfunding y algunos patrocinadores.

En la distribución la cosa empezó a cambiar, y viendo el éxito internacional de crítica y público que empezó a tener la película, al boca a boca y a un trabajo muy duro no he parado de proyectarla durante los últimos años con el apoyo de muchos ayuntamientos de nuestro país.

El documental Hijas de Cynisca ha recibido diferentes premios y reconocimientos. De todos ellos, ¿hay alguno que destaca más o que te haya hecho especialmente ilusión?

Sé que suena a tópico, pero para mí el premio más importante es sentir la sorpresa, gratitud, emoción, mezcla de sentimientos de cada persona que ve la película. Cada mirada, cada gesto, cada palabra que recibo en los coloquios tras su proyección es el mejor premio que nadie puede soñar. Siempre digo que para mí la gira Cynisca es un no parar de sentirme flotando de emoción, aunque conlleve un trabajo y un esfuerzo brutal. Sentir que la película está ayudando a cambiar las cosas me llena de felicidad.

Los premios son preciosos tenerlos por el reconocimiento al trabajo y la dedicación de todo el equipo, de las Cyniscas y de todas las personas que me han ayudado a hacer posible esta película.

Hijas de Cynisca es un largometraje de 2019 ¿Consideras que, desde su estreno, se ha avanzado en materia de igualdad en el deporte?

Creo que se ha avanzado muy poquito. Siempre digo que me encantaría que llegue un momento en que la película se quede obsoleta, es decir que lo que se cuenta en ella ya sea algo del pasado, pero no es así. Cada día nos encontramos con alguna situación que vuelve a reflejar todas las discriminaciones que sufren las mujeres deportistas y que no son más que un reflejo de lo que ocurre en el resto de la sociedad.

¿Qué tiene que ocurrir para que se avance en materia de igualdad en el deporte?

- Que haya una profesionalización real en el deporte femenino.
- Mejores sueldos, dietas y premios. Una equiparación de sueldos con respecto al masculino.
- Mayor visibilidad en los medios y un trato igualitario en el tipo de información.
- Acabar con las cláusulas anti embarazos.
- Código ético. Que se regulen los contenidos de las fotos y los textos para que no haya contenido machista ni discriminatorio.
- Educación desde pequeños en la igualdad en el deporte y en todos los ámbitos de la sociedad.
- Que se abran los ojos, que se vea lo que está ocurriendo, que despertemos y se hagan cosas al respecto, iniciativas no solo individuales sino también colectivas.
- Tener visibilidad para que lleguen los patrocinadores. Cuotas de visibilidad 50-50.
- Crear más licencias femeninas.
- Legislar.
- Iniciativas públicas y privadas.
- Acabar con el techo de cristal.
- Más mujeres en Federaciones, en cuerpos técnicos y en juntas directivas. Entre otras...

En Hijas de Cynisca, todas las protagonistas son mujeres, pero no es lo habitual. En la actualidad cinematográfica, sólo una de cada tres personajes protagonistas son mujeres, ¿Qué opinas?

A lo largo de la historia del cine el discurso normativo ha pertenecido a los hombres y eso repercute a las historias que se cuentan, convirtiéndose en películas con una sola perspectiva. Son historias contadas desde el punto de vista del hombre, protagonizadas por personajes masculinos o femeninos que se emocionan y piensan según el punto de vista del hombre.

Durante años los personajes de mujeres en el cine no han tenido profesiones definidas, no han sido políticas, científicas, doctoras, astronautas, deportistas, ... eso es algo que se está empezando a contar ahora y sobre todo gracias a películas o series creadas por mujeres.

A mí me ha ocurrido, dando clases de cine a chavales de entre 15 y 23 años, de decirme que no ven películas protagonizadas por mujeres porque no se van a sentir identificados, porque no van a empatizar en absoluto con ellas. Esto se ha recibido desde la infancia, solo hay que analizar una tras otra las películas de dibujos que hemos consumimos desde la infancia.

Lo bueno es que la representación de la mujer en el mundo audiovisual está cambiando en los últimos años, las películas y series están siendo protagonizadas y/o creadas por mujeres que además están arrasando.

Estamos rompiendo con los comportamientos, estereotipos y visiones sobre la mujer que son tan machistas y que están tan perpetuados, las mujeres están cambiando, o estamos cambiando los puntos de vista desde donde se cuentan las películas.

Esperamos que te sintieras a gusto en Burjassot, vino mucha gente joven a ver documental, ¿qué mensaje mandarías a la juventud?

Fue precioso ver a tanta gente joven en la proyección. Les diría que lean, que vean películas, obras de teatro, que ana-

licen las situaciones que ven cada día, que hablen entre ellos, que no tengan miedo a denunciar lo que ven injusto, que se traten con respeto, que sean fieles a lo que sienten y trabajen para conseguir lo que quieren. Con pasión, con talento, con trabajo, con respeto y con mucha empatía.

Por último, ¿Con qué feminista histórica te tomarías un café? ¿Y de las que aún están entre nosotras?

Más que con feministas históricas, a mí me encantaría juntar en esa reunión a todas las mujeres que me han inspirado durante toda mi vida para ser una mujer con iniciativa, con valores, emprendedora, con carácter. Desde cantantes, directoras, escritoras, actrices, deportistas, doctoras, científicas, periodistas, profesoras, emprendedoras, mi madre, mi hermana, mis amigas... Desde pequeña siempre me han fascinado las mujeres activistas, reivindicativas, con gran personalidad, que rompían estereotipos, fuera en la profesión que fuera. Y rodearme de ellas, trabajar las unas con las otras, apoyándonos, escuchándonos. Una de mis palabras favoritas es Sororidad. Así que juntaría en ese café a todas las mujeres que me han ayudado a ser feminista, porque no concibo mi vida sin el feminismo.

CULTURA: GAUDEIX APRENENT

PEL·LICULES

La virgen roja

Basada en la història real de Hildegart Rodríguez (1914-1933).

La directora Paula Ortiz (*La novia, Teresa*) signa aquesta història verídica que ens situa en plena Segona República, quan Espanya clareja republicana, amb noves llibertats, noves polítiques i nous drets. Un temps en què proliferen les agrupacions socials, els sindicats i els partits polítics. Tots debaten sobre com ha de ser la nova societat i, enmig de tot això... les dones, que comencen a alçar la veu i a voler ser escoltades.

En eixe context, Aurora Rodríguez Carballeira, interpretada per una Nawa Nimri magistral, es proposa criar i educar a la dona definitiva. Una dona líder, independent, culta, intel·ligent, la dona del futur. Així, Hildegart Rodríguez (Alba Planas), amb només 18 anys, es converteix en una de les ments més brillants de l'Espanya dels anys 30 i en un referent europeu sobre sexualitat femenina. Però de la mà del jove socialista Abel Velilla, Hildegart també experimentarà somnis de llibertat i de desig.

Totes dues dones, mare i filla, s'enfrontaran durant una nit d'estiu de 1933, posant així fi al «Proyecto Hildegart». Al costat d'Isa Campo en el guió, Bollaín ressegueix el cas de Nevenka, assumint el repte de cenyir-se al rigor dels fets per a exposar les dinàmiques de l'assetjador, la indefensió de la víctima i la pressió d'una societat que encara no estava conscienciada amb el tema.

Soy Nevenka

Pel·lícula dramàtica inspirada en el cas real de Nevenka Fernández.

La cineasta Icíar Bollaín dirigeix la cinta protagonitzada per Mireia Oriol i Urko Olazabal sobre una dona pionera en la lluita i la denúncia de l'assetjament a Espanya.

Any 2000. Nevenka Fernández, de 24 anys, regidora d'Hisenda a l'Ajuntament de Ponferrada, pateix una persecució implacable, tant sentimental com professional, per part del seu superior i alcalde, Ismael Álvarez, un home acostumat a fer la seua voluntat tant en el polític com en el personal. Nevenka decideix denunciar, encara que sap que el preu serà alt: el seu entorn no la secunda, la societat de Ponferrada li dona l'esquena i els mitjans la sotmeten a un judici públic. El seu cas inicia a Espanya el moviment #metoo molt abans que s'inverteix el terme.

Al costat d'Isa Campo en el guió, Bollaín ressegueix el cas de Nevenka, assumint el repte de cenyir-se al rigor dels fets per a exposar les dinàmiques de l'assetjador, la indefensió de la víctima i la pressió d'una societat que encara no estava conscienciada amb el tema.

LLIBRES

Una habitación propia (Virgínia Woolf)

En 1928, a Virgínia Woolf li van proposar donar una sèrie de xarrades sobre el tema de la dona i la novel·la. Woolf va plantejar la qüestió des d'un punt de vista realista i valent. Una pregunta: què necessiten les dones per a escriure bones novel·les? Una resposta: independència econòmica i personal, és a dir, *Una habitación propia*.

Només feia nou anys que se li havia concedit el vot a la dona i encara quedava molt de camí per recórrer. Amb aquest magistral assaig, i amb llenguatge afilat i irònic, la genial narradora britànica, referent feminist, planteja un espai literal i fictici per a escriptores que es troben dins d'una tradició literària dominada per homes.

Una historia compartida. Con ellos, sin ellos, por ellos, frente a ellos (Julia Navarro)

Diu Julia Navarro, com a presentació del seu llibre més personal:

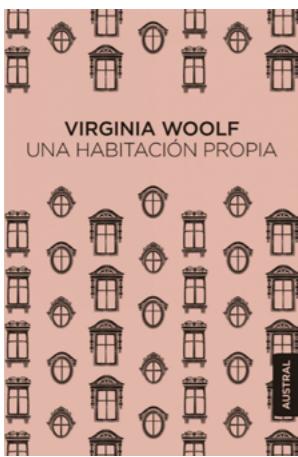
Fins al segle XX la Història la van escriure els homes. Això explica per què les dones a penes apareixem com a subjectes de les històries de la Història. No obstant això, la llista d'aquelles que la van protagonitzar és extensa: deesses, reines, cortesanes, científiques, actrius, santes, escriptores, polítiques... Hem estat a tot arreu, encara que un mantell de silenci s'obstinara a cobrir-nos o ignorar-nos.

Això sí, no podem contar les històries d'aquestes dones sense tindre'ls en compte a ells, perquè, des del principi dels temps, les vides d'homes i dones han estat entrelaçades i no s'expliquen les unes sense les altres, és a dir, amb ells, sense ells, per ells, enfocant d'ells o amb la ignorància d'ells.

PÒDCASTS

Deforme Semanal Ideal Total

Deforme Semanal Ideal Total és el radio show en el qual Isa Calderón i Lucía Lijtmaer desgranen la seu particular visió de la vida i la cultura contemporània amb riures, explicacions redundants i, en definitiva, tot allò que necessites saber. Pòdcast revelació en castellà de 2020, guanyador de dos Premis Ondas, i un dels més escoltats a Espanya i Llatinoamèrica.

Somos Estupendas

Pòdcast de psicologia, aprenentatge i creixement de la plataforma Somos Estupendas. Nou episodi cada diumenge, a les 11 h, amb una psicòloga de l'equip que parla sobre temes que ens inquieten a totes.

**ESCUELA DE
IGUALDAD ♂
ESPAI DONA**

**PLAN DE IGUALDAD
MUNICIPAL BURJASSOT**

**GUÍA DE PREVENCIÓN,
DETECCIÓN Y ACTUACIÓN
EN CASOS DE VIOLENCIA
SEXUAL EN LA ERA DIGITAL**

**CAMPAÑA
JUNTAS
AVANZAMOS**

Ajuntament de Burjassot